

**บทบาทของผู้บริหารที่มีต่อการจัดทำและการใช้หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนเอกชน
ประเภทสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร**
**ADMINISTRATORS' ROLES TOWARDS THE USE AND IMPLEMENTATION OF GENERAL
EDUCATION PROGRAM PRIVATE SCHOOL CURRICULUM IN BANGKOK**

ดร.อารมณ จินดาพันธ์

Dr.Arom Chindaphan

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10170

Faculty of Education, Bangkok Thonburi University, Bangkok 10170, Thailand

*Corresponding author: E-mail: tukta1010@hotmail.com

รับบทความ 1 กรกฎาคม 2560 แก้ไขบทความ 9 ตุลาคม 2560 ตอบรับบทความ 1 เมษายน 2561 เผยแพร่บทความ 15 กรกฎาคม 2562

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบทบาทของผู้บริหารที่มีต่อการจัดทำและการใช้หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร และเพื่อเปรียบเทียบบทบาทของผู้บริหารที่มีต่อการจัดทำและการใช้หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ และระดับการศึกษาของโรงเรียนที่เปิดสอนใน 6 ด้าน คือ ด้านการจัดให้มีแผนพัฒนาสถานศึกษา ด้านการเป็นผู้นำในการจัดทำหลักสูตร ด้านการจัดให้มีการประชาสัมพันธ์ ด้านการสนับสนุนการจัดสภาพแวดล้อม ด้านการจัดให้มีการนิเทศภายใน ด้านการให้มีการประเมินการนำหลักสูตรไปใช้ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหารโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร จำนวน 519 คน กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้ศึกษากำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970, p. 109) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 220 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่น (reliability) เท่ากับ 0.96 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบสมมติฐานด้วยค่าที (t-test independent)

ผลการศึกษาพบว่า

1. ผู้บริหารโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร มีบทบาทต่อการจัดทำและการใช้หลักสูตรสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก
2. ผู้บริหารโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ทั้งเพศชายเพศหญิง และโรงเรียนที่เปิดสอนในระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา มีบทบาทต่อการจัดทำและการใช้หลักสูตรสถานศึกษาไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: บทบาทของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน, การจัดทำและการใช้หลักสูตรสถานศึกษา

ABSTRACT

This study was designed to examine and to make a comparison on the Administrators' Roles towards the Use and Implementation of General Education Program Private School Curriculum in Bangkok Metropolis as classified by gender and education in 6 aspects including the school development planning, the leader in curriculum formulation, the public relations, the environment supporting, the internal supervision, and the curriculum evaluation. The population under this study were general education program private school administrators in Bangkok Metropolis, totaling 519 persons. The sample were general education program private school administrators in Bangkok Metropolis, totaling 220 persons according to Krejcie and Morgan. The instrument used for collecting the data was a five point Likert rating scale questionnaire. The statistics used for analyzing the collected data were percentage, mean, standard deviation, and t-test.

The study results revealed that:

1. The Administrators' Roles towards the Use and Implementation of General Education Program Private School Curriculum in Bangkok Metropolis was overall and each aspect operated at the high level.
2. According to the comparison as classified by gender, and education, it was found that The Administrators' Roles towards the Use and Implementation of General Education Program Private School Curriculum in Bangkok Metropolis were not statistical significant difference.

Keywords: Administrators' Roles of Private School, School Curriculum development and implementation

บทนำ

การศึกษา คือ การถ่ายทอดประสบการณ์ คุณธรรม จริยธรรมให้แก่บุคคลเพื่ออยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข และสามารถพัฒนาตนเองให้มีความเจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้นตามลำดับและทันต่อความเปลี่ยนแปลงของโลก

กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 และปรับปรุง พ.ศ. 2551 มีผลให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานทุกแห่งต้องจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาเป็นของตนเองให้สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา และสอดคล้องกับความต้องการของสังคม และเป็นไปตามความต้องการของมนุษย์ และเพื่อให้การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาท ภารกิจ และหน้าที่ของตนเอง ผู้บริหารต้องมีวิสัยทัศน์กว้างไกล มีความมุ่งมั่นในการจัดการศึกษา เป็นผู้มีความรู้ความสามารถในการสร้างความร่วมมือและประสานงานกับทุกฝ่าย เพื่อให้การดำเนินงานต่าง ๆ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกระดับ ทุกฝ่ายต้องมีความรู้ ความเข้าใจโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้สนับสนุนให้สถานศึกษามีหลักสูตรที่สามารถพัฒนาผู้เรียนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนเก่ง คนดี มีความสุขและความเป็นไทย ประโยชน์อีกประการหนึ่งที่เห็นได้ชัดเจนจากการที่สถานศึกษาได้จัดทำหลักสูตรสถานศึกษาขึ้นใช้เอง ก็คือสามารถตอบสนองความต้องการ ความถนัดและความสามารถของผู้เรียนได้อย่างแท้จริง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552, หน้า 3) ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องมีบทบาทสำคัญที่จะต้องชี้แจงทำความเข้าใจกับคณะครู ให้ตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาหลักสูตรระดับสถานศึกษา จัดให้มีการให้ความรู้เรื่องการพัฒนาหลักสูตรระดับสถานศึกษาและทำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติจริง ส่งเสริมให้ครูได้พัฒนาการจัดการเรียนการสอน พร้อมทั้งกำกับ ติดตาม และประเมินผลการใช้หลักสูตรของสถานศึกษา และเพื่อให้การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสอดคล้องกับสภาพการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และความเจริญก้าวหน้า ทางวิชาการเป็นการสร้างกลยุทธ์ใหม่ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา สามารถตอบสนองความต้องการของบุคคล สังคมไทย ผู้เรียนมีศักยภาพในการแข่งขันและร่วมมืออย่างสร้างสรรค์ในสังคมโลก (วิโรจน์ อินทโชติ, 2550, หน้า 1)

ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญ และจำเป็นที่จะต้องชี้แจงทำความเข้าใจกับคณะครูในสถานศึกษา ให้ตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาหลักสูตรระดับสถานศึกษา จัดให้มีการให้ความรู้เรื่องการพัฒนาหลักสูตรระดับสถานศึกษา และทำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติจริงในห้องเรียน ส่งเสริมให้ครูได้พัฒนาการจัดการเรียนการสอน พร้อมทั้งกำกับ ติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตรของสถานศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2552, หน้า 35)

สถานศึกษาเอกชนจึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาเองเช่นเดียวกับสถานศึกษาที่สังกัดหน่วยงานอื่น ๆ เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกระทรวงศึกษาธิการที่ได้ประกาศใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 และปรับปรุง พ.ศ. 2551

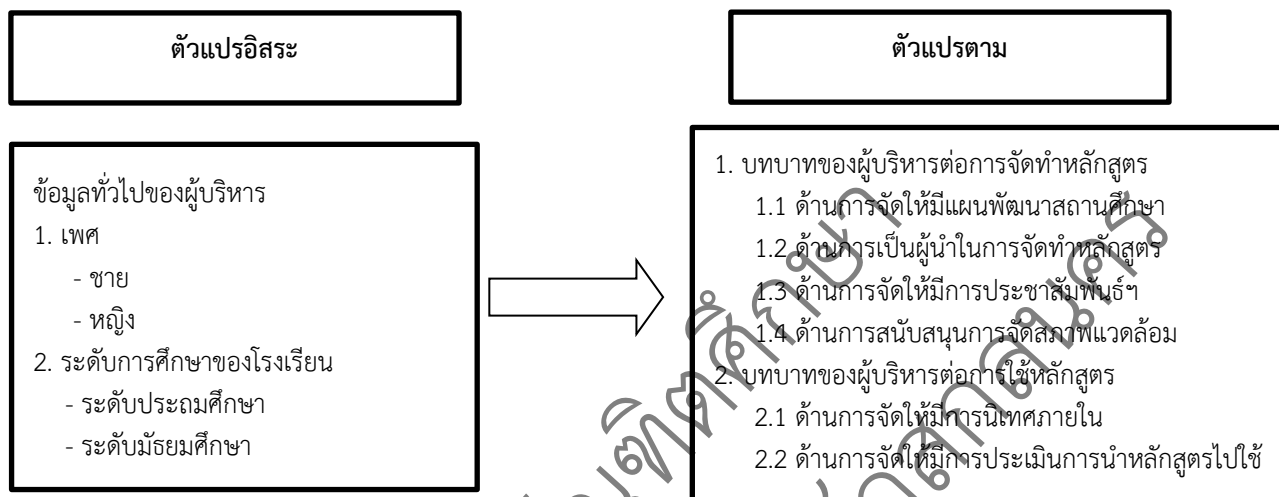
จากความเป็นมาดังกล่าว แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาและการนำหลักสูตรไปใช้ในสถานศึกษา ดังนั้น ผู้วิจัยจึงศึกษาบทบาทของผู้บริหารที่มีต่อการจัดทำหลักสูตรและการใช้หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาบทบาทของผู้บริหารที่มีต่อการจัดทำและการใช้หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบบทบาทของผู้บริหารที่มีต่อการจัดทำและการใช้หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ และระดับการะดับการศึกษาของโรงเรียนที่เปิดสอน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะศึกษาบทบาทของผู้บริหารที่มีต่อการจัดทำและการใช้หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนเอกชน ประถมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ตามกรอบแนวคิดของกรมวิชาการ (2545, หน้า 51) 1. บทบาทของผู้บริหารที่มีต่อการจัดทำหลักสูตร 4 ด้าน คือ 1.1. ด้านการจัดให้มีแผนพัฒนาสถานศึกษา 1.2 ด้านการเป็นผู้นำในการจัดทำหลักสูตร 1.3 ด้านการจัดให้มีการประชาสัมพันธ์หลักสูตรสถานศึกษา 1.4 ด้านการสนับสนุนการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ 2. บทบาทของผู้บริหารที่มีต่อการใช้หลักสูตรมี 2 ด้าน คือ 2.1 ด้านการจัดให้มีการนิเทศภายใน 2.2 ด้านการให้มีการประเมินการนำหลักสูตรไปใช้ตามแผนภูมิ ดังนี้

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ขอบเขตของเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาบทบาทของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน ประถมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร ตามกรอบแนวคิดของกรมวิชาการ (กรมวิชาการ, 2545, หน้า 51) โดยมีบทบาทต่อการจัดทำหลักสูตร คือ 1. การให้มีแผนพัฒนาสถานศึกษา 2. การเป็นผู้นำในการจัดทำหลักสูตร 3. การจัดให้มีการประชาสัมพันธ์หลักสูตร 4. การสนับสนุนการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ส่วนเนื้อหาบทบาทต่อการใช้หลักสูตรสถานศึกษา คือ 1. การจัดให้มีการนิเทศภายใน และ 2. การให้มีการประเมินการนำหลักสูตรไปใช้

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหารโรงเรียนเอกชน ประถมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร จำนวน 519 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารโรงเรียนเอกชน ประถมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 220 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970, p. 109)

3. ตัวแปรที่ศึกษาวิจัย

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. ตัวแปรอิสระ คือ ผู้บริหารโรงเรียนเอกชน ประถมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานครจำแนกตามเพศและระดับชั้นที่เปิดสอน

2. ตัวแปรตาม คือ บทบาทของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน ประถมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย

2.1 บทบาทด้านการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ประกอบด้วย

2.1.1 การจัดให้มีแผนพัฒนาสถานศึกษา

2.1.2 การเป็นผู้นำในการจัดทำหลักสูตร

2.1.3 การจัดให้มีการประชาสัมพันธ์หลักสูตร

2.1.4 การสนับสนุนการจัดสภาพแวดล้อม

2.2 บทบาทของผู้บริหารต่อการใช้หลักสูตร

2.2.1 การจัดให้มีการนิเทศภายใน

2.2.2 การให้มีการประเมินการนำหลักสูตรไปใช้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้พัฒนามาจาก สรุศักดิ์ แก้วทอง ซึ่งทำการวิจัยเรื่อง บทบาทของผู้บริหารที่มีต่อการจัดทำและการใช้หลักสูตรสถานศึกษาในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 3-4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษากาญจนบุรี มีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.96 โดยแบ่งออกเป็น -3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (check list) จำแนกตามเพศและระดับการศึกษาขั้นสูงสุดที่โรงเรียนเปิดสอน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารในโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ในการใช้หลักสูตรสถานศึกษา ลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. ขอหนังสือจากมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์บุรีรัมย์ถึงผู้บริหารโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร เพื่อขอความร่วมมือให้กับผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลและแจ้งวัตถุประสงค์ของการวิจัย

2. ส่งหนังสือขอความร่วมมือพร้อมแบบสอบถามถึงผู้บริหารโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการตอบแบบสอบถาม จำนวน 220 ฉบับ และขอให้ส่งแบบสอบถามกลับคืนผู้วิจัยที่คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์บุรีรัมย์ ซึ่งผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับคืนทั้งหมด จำนวน 220 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

1.1 ค่าร้อยละ

1.2 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)

1.3 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2. สถิติการวิเคราะห์ทดสอบเปรียบเทียบความแตกต่าง ใช้ T-Test

สรุปผลการวิจัย

ผลจากการวิจัยบทบาทของผู้บริหารที่มีต่อการจัดทำและการใช้หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร สามารถสรุปผลการศึกษได้ตามลำดับ ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ และระดับที่เปิดสอน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง และเปิดสอนระดับชั้นประถมศึกษา

2. บทบาทของผู้บริหารที่มีต่อการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการจัดให้มีแผนพัฒนาสถานศึกษา รองลงมา คือ ด้านการสนับสนุนการจัดสภาพแวดล้อม ด้านการเป็นผู้นำในการจัดทำหลักสูตร ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการจัดให้มีการประชาสัมพันธ์

3. บทบาทของผู้บริหารที่มีต่อการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ พบว่า

เพศชาย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการสนับสนุนการจัดสภาพแวดล้อม รองลงมา คือ ด้านการจัดให้มีแผนพัฒนาสถานศึกษา ด้านการจัดให้มีการประชาสัมพันธ์ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการเป็นผู้นำในการจัดทำหลักสูตร

เพศหญิง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการจัดให้มีแผนพัฒนาสถานศึกษา รองลงมา คือ ด้านการสนับสนุนการจัดสภาพแวดล้อม ด้านการเป็นผู้นำในการจัดทำหลักสูตร ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการจัดให้มีการประชาสัมพันธ์

4. บทบาทของผู้บริหารที่มีต่อการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาเอกชน ประเภทสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับที่เปิดสอน พบว่า

ระดับประถมศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการจัดให้มีแผนพัฒนาสถานศึกษา รองลงมา คือ ด้านการสนับสนุนการจัดสภาพแวดล้อม ด้านการเป็นผู้นำในการจัดทำหลักสูตร ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการจัดให้มีการประชาสัมพันธ์

ระดับมัธยมศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการสนับสนุนการจัดสภาพแวดล้อม รองลงมา คือ ด้านการจัดให้มีแผนพัฒนาสถานศึกษา ด้านการจัดให้มีการประชาสัมพันธ์ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการเป็นผู้นำในการจัดทำหลักสูตร

5. บทบาทของผู้บริหารที่มีต่อการการใช้หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการจัดให้มีการนิเทศภายใน รองลงมา คือ ด้านการให้มีการประเมินการนำหลักสูตรไปใช้

6. บทบาทของผู้บริหารที่มีต่อการใช้หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ พบว่า ทั้งเพศชายและเพศหญิง บทบาทของผู้บริหารต่อการใช้หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการจัดให้มีการนิเทศภายใน รองลงมา คือ ด้านการให้มีการประเมินการนำหลักสูตรไปใช้

7. บทบาทของผู้บริหารที่มีต่อการใช้หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับชั้นที่เปิดสอน พบว่า ทั้งสองระดับผู้บริหารมีบทบาทในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการจัดให้มีการนิเทศภายใน รองลงมา คือ ด้านการให้มีการประเมินการนำหลักสูตรไปใช้

8. ผลการเปรียบเทียบบทบาทผู้บริหารต่อการจัดทำและการใช้หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร ทั้งจำแนกตามเพศและระดับชั้นที่เปิดสอน โดยรวม ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาวิจัยบทบาทของผู้บริหารที่มีต่อการจัดทำและการใช้หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร มีประเด็นที่สำคัญนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลบทบาทของผู้บริหารที่มีต่อการจัดทำและการใช้หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ทั้งเพศชายและเพศหญิง และทั้งที่เปิดสอนระดับชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารโรงเรียนเอกชนมีความตระหนักต่อการบริหารงานในความรับผิดชอบทั้ง 4 ด้านอย่างจริงจัง คือ การบริหารงานทั่วไป การบริหารงานวิชาการ การบริหารงานบุคคล และการบริหารงบประมาณและการเงิน การจัดทำและการใช้หลักสูตรสถานศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารงานวิชาการ ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนได้ทุ่มเททรัพยากรทุกอย่างในการบริหารมากกว่าด้านอื่น ๆ กอปรกับผู้ปกครองนักเรียนให้ความสำคัญและสนใจต่องานวิชาการของโรงเรียนเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะในเรื่องหลักสูตร การจัดกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จริยา แก้วสะอาด (2548) ได้ทำการวิจัย เรื่อง บทบาทของผู้บริหารที่มีต่อการจัดทำและการใช้หลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 1-2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี ผลการวิจัย พบว่า ผู้บริหารได้ปฏิบัติงานตามบทบาทที่มีต่อการจัดทำและการใช้หลักสูตรสถานศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของสุรศักดิ์ แก้วทอง (2549) ได้ทำวิจัยเรื่อง บทบาทของผู้บริหารที่มีต่อการจัดทำและการใช้หลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 3-4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี ผลการวิจัย พบว่า ผู้บริหารได้ปฏิบัติตามบทบาทที่มีต่อการจัดทำและการใช้หลักสูตรสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก

2. ผลการเปรียบเทียบบทบาทของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศและระดับชั้นที่เปิดสอน ที่มีต่อการจัดทำและการใช้หลักสูตรสถานศึกษา โดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหารโรงเรียนเอกชนทั้งเพศชาย เพศหญิง และไม่ว่าจะปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนระดับใดจะได้รับการฝึกอบรมเรื่องการจัดทำและการใช้หลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

ทุกคน ทั้งในส่วนกลางและภูมิภาค นอกจากนี้สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนยังได้ประสานความร่วมมือกับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาทุกแห่ง เพื่อขอให้ศึกษานิเทศก์เขตพื้นที่การศึกษานั้น ๆ ไปนิเทศติดตามและประเมินผลการจัดทำและการใช้หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนเอกชนทุกแห่งด้วย จึงทำให้ผู้บริหารโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษา ได้แสดงบทบาทต่อการจัดทำและการใช้หลักสูตรสถานศึกษาไม่แตกต่างกัน เป็นไปตามสมมติฐาน ข้อ 2 และ 3 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิชัย หนูขาว (2550) ได้วิจัยเรื่อง บทบาทของผู้บริหารที่มีต่อการจัดทำและการใช้หลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 1-2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต 1 ผลการวิจัย พบว่า ผู้บริหารมีบทบาทต่อการจัดทำและการใช้หลักสูตรสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และผลการเปรียบเทียบบทบาทของผู้บริหารที่ปฏิบัติงานในขนาดและระดับการศึกษาที่ต่างกันมีบทบาทต่อการจัดทำและการใช้หลักสูตรสถานศึกษาไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 สำนักงานคณะกรรมการสถานศึกษาเอกชนควรส่งเสริมให้มีการนำผลการวิจัยครั้งนี้เผยแพร่ให้กับโรงเรียนอื่นได้ทราบ

1.2. เพื่อช่วยกระตุ้นผู้บริหารโรงเรียนเอกชนทุกโรงเรียนมีความตระหนักต่อบทบาทของตนเองที่มีต่อการใช้หลักสูตรสถานศึกษาอย่างจริงจัง

1.3 สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนควรมีการติดตามการจัดทำและการใช้หลักสูตรสถานศึกษาในโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษาทุกโรงเรียน เพื่อหาข้อบกพร่องหรือปัญหาอุปสรรคมาปรับปรุงแก้ไขต่อไป

1.4 สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนควรจัดอบรมครูให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำหรือพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาอย่างแท้จริง

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนควรส่งเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการจัดทำและการใช้หลักสูตรสถานศึกษาของระดับอื่น เช่น อาชีวศึกษา อุดมศึกษาแล้วนำมาองค์ประกอบที่เหมือนกันมาทำเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งต่อไป

2.2 ควรมีการวิจัยเปรียบเทียบการจัดทำและการใช้หลักสูตรสถานศึกษาในโรงเรียนสังกัดต่าง ๆ เช่น โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.)

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2545). *แนวทางการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์แห่งประเทศไทย จำกัด.
- จริยา แก้วสะอาด. (2548). *บทบาทของผู้บริหารที่มีต่อการจัดทำและการใช้หลักสูตรสถานศึกษาในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 1-2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กาญจนบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี.
- สุรศักดิ์ แก้วทอง. (2549). *บทบาทของผู้บริหารที่มีต่อการจัดทำและการใช้หลักสูตรสถานศึกษาในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 3-4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กาญจนบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี.
- วิชัย หนูขาว. (2550). *บทบาทของผู้บริหารที่มีต่อการจัดทำและการใช้หลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 1-2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต 1*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กาญจนบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี.
- วิโรจน์ อินทโชติ. (2550). *การศึกษาปัญหาการบริหารจัดการหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานในสถานศึกษาโรงเรียนชลกันยานุกูล แสนสุข จังหวัดชลบุรี*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2552). *แนวปฏิบัติการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- Krejcie, R.V. & Morgan, D.W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 604-610.